

LAIKAS

Nr.

224

XI M.

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 15 de NOVIEMBRE — LAPKRIČIO 15 D. 1958 M.

JIE IŠEJO GINTI TĖVYNĖS

Po ilgos svetimųjų priespaudos, prieš 40 metų, vasario 16 dieną, mūsų tauta įvykdė didžiulį savo ateities sprendimą, paskelbdama pasauliui Lietuvą Laisva ir Nepriklausoma Valsytybe.

Šis pareikštas tautos apsisprendimas, karo audrų išsisiūbavusiame pasaulyje, buvo mažai kieno išgirstas.

Krašte dar tebesauvaliavo naujų okupantų karinės gaujos, o iš rytų artėjo sunkių vergijų nešas raudonasis komunizmas.

Lietuvos Nepriklausomybės Aktą pasirašę vyrai numatė, kad apginti tautos laisvę nepakanka vien gerų norų bei gražių žodžių, nepakanka deklaracijų ir iškilmingų aktų, bet reikia realios ginkluotos pajėgos, kuri pajėgtų tą laisvę apginti ir ją išsaugoti. Grėšiančių pavojų akivaizdoje jie kreipėsi į tautą, ragindami burtis į savanorių eiles ir ruoštis prieš grėšiančius tautos laisvei pavojus.

Lietuvis, brangindamas laisvę, nelaukė ilgų raginimų; palikęs arklą, knygą bei fabriko mašiną, slaptais keliais vyko į savanorių rinkimosi punktus ir senais nuo karo išslapstytais ginklais pradėjo ruoštis didžiajam žygiui — ginti Tėvynės Laisvę. Neilgai teko jiems ruoštis. Iš rytų besiveršiančios raudonojo komunizmo vergų bangos, pasisavinusios kilnius žmonijos obalsius, o tikrumoje nešdamos mirtį, persekiojimus, kančias ir žiaurią vergiją, ėmė veržtis ir į mūsų karo nuvargintą šalį. Menkai kariniai paruošti, blogai ginkluoti, dar blogiau aprengti ir pavalgydinti, tėvynės meilės skatinami, laisvės išsiilgę, neskaitlingi savanorių daliniai stjo prieš daug skaitlingesnį, gerai kariniai paruoštą ir gerai apginkluotą, priešą. Besiveržiančios raudonųjų bangos netik kad buvo sulaukytos, bet ir išstumtos iš Lietuvos teritorijos ribų.

Savanoriams ir pirmiesiems mobilizuotiems kariams teko su-

sidurti ir su kitu mūsų tautos laisvės priešu — pietų kaimynų jiems teko apvalyti kraštą ir nuo karą pralaimėjusių vokiečių karinių dalinių. Uždaviniai, kuriuo jie atliko, buvo sunkūs, pareikalavo nemaža aukų žuvusiais ir sužeistas, bet drąsa, ištvermė ir tėvynės meilė lydėjo mūsų Nepriklausomybės kovų karių jų sunkiuose žygiuose, ir jie Tėvynės Laisvę apgynė.

Jeigu šiandien atsiranda pasikirų abejingų kritikų, kurie šiuos savanorių ir pirmųjų Nepriklausomybės kovų karių žygius nori nuvestinti, priskirdami Lietuvos Nepriklausomybės iškovojimą palankioms tolaiki-

čių karinė parama mums laisvės nebūtų iškovojusios. Jei galėjo mūsų tauta 22 metų bėgyje laisvai plėtoti savo dvasines ir medžiagines vertybės, sukurti ir organizuoti valstybę su visomis jos institucijomis, prilygstančioms senoms kultūringoms V. Europos valstybėms, jei lietuvis daugiau kaip po šimto metų vergijos, vėl tapo laisvas žmogus ir galėjo laisvai lenktyniauti su kitomis tautomis dvasinių - materialinių vertybių kūrimą. Tai viso to nuopelnas yra tu, kurie išdriso sunkiose to laikinio karo alpinkybėse paskelbti Lietuvą nepriklausoma valstybe ir tu, kurie tą laisvę su ginklu apgynė. Lie-

Vytauto Didžiojo kariai prisielia mirtį už laisvę.

nėms tarptautinėms politinėms aplinkybėms ir vokiečių kariuomenės paramai, jie klysta ir mažina nuopelnus tu, kurie yra to užsitarnavę. Galime būti tikri, kad be mūsų savanorių ir Nepriklausomybės kovų karių aukų ir jų pralieto kraujo, nei tarptautinės palankios politinės aplinkybės, nei bet kokia vokie-

tiuvių tauta jų žygių nežmirš ir kartų kartos minės su pagarba. Dar didesnis nuopelnas yra visus tautos, kuri po amžių sunkios vergijos, neprarado laisvės jausmo ir tautinės garbės supratimo ir išugdė sūnus, kurie už tautos laisvę mirė.

Kap. V. Diminskas

Paskelbtas APSIAUSTIES STOVIS visoj Respublikoj

Nuo š. m. lapkričio mėn. 12 d. 0 val. Vyriausybės dekretu vienam mėnesiui įvedamas visoj Respublikoj apsiausties stovis. Apsiausties stovio paskelbimo priežastis — įvairūs nelegalūs streikai, komunistų inspirovjami, ir kitos netvarkos krašte kėlimas. Tame laikotarpyje nebus pažeidžiamos individualės teisės bei laisvės.

Tęsiasi YPF streikas Mendozoj

Po nepavykusio dr. Ruben Viruė, Darbo ministerijos vice-sekret. tarpininkavimo tarp val-

džios ir žibalo darbininkų sindikato, streikas Mendozoj tęsiasi, o dr. Ruben Viruė atsistatydino. Vyriausybė žada paskelbti tos rūšies darbininkų mobilizaciją.

Argentinos maisto produktų importas į V. Vokietiją

V. Vokietijos informacijos biuras Bonoje praneša, kad Argentina savo importu maisto produktų į V. Vokietiją yra tarp svarbiausių importo kraštų.

Nuo 1957 m. spalio mėn. 1 d. iki 1953 m. rugsėjo 30 d. importo prekės siekė 2.333 milijonų dolerių (vokiečių pinigais — 9.800 mil. markių) sumai.

Atsistatydino ekonominis ir socialinis prezidentūros patarėjas

Lapkričio 9 d. atsistatydino prezidentūros ekonominis ir socialinis patarėjas p. Rogelio Frigerio.

Argentinos kariuomenės manevrai

Karo ministeris gen. Hector Solanas Pacheco pranešė spaudos atstovams, kad nuo lapkričio 3 d. pradėdami dideli kariuomenės manevrai, kaip paskutinis etapas manevrų, darytų metų bėgyje.

LIET. BIBLIOTEK. TARNYBOS DOVA

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. Aires

T. E. 20.9027.

Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual No. 524296

FRANQUEO PAGADO
CONCESIÓN N.º 4289
TARIFA REDUCIDA
CONCESIÓN N.º 4015

SOVIETAI VERŽIASI PIETŲ AMERIKON

Ten, kur tik JAV atleidžia kiek vadeles, sovietų troika pasileidžia visa risčia.

Vos tik pirmieji ėmė mažiau interesuoti Pietų Amerikos valstybių rinkomis, antrieji visą skuba ėmė siūlyti užmegzti komercinius ryšius su visomis pietamerikiečių respublikomis. Šis pasiūlymas yra padarytas tokiomis sąlygomis pastariesiems, kad nieko kito nepaliekta, kaip tik sulaužyti tradicinį savo paprotį, kuriuo buvo nusistatyta nepalaikyti jokių ryšių su Sov. Rusija ir jos sate- litėmis.

Ir reikia manyti, jei JAV laiku į tai nereaguos, Sovietai susikraus į šio kontinento kraštus ir jų svoris gali pakilti taip augštai, kad pačiai JAV išauks galvos skaudėjimą, nes šių kraštų ekonominė padėtis yra labai sunki ir be didesnių rinkų nėra galimybių jos pataisyti. Gi Sovietai tuojau pasiūlė išvesti iš

kritiškos padėties, nors ne vienam atrodo, kad čia skęstančiam kišamas skustuvas.

Argentina, po diktatoriaus Perono padarytų milijoninių valstybei nuostolių, jau oficialiai išrinko komercinę komisiją tartis su Sov. Rusija ir jos sate- litėmis. Vadovaujama krašto Prekybos Ministerijos viceministerio Ondarts ji jau buvo Maskvoje.

Paskutinėmis gi žiniomis Argentina jau pasirašė su Sovietais prekybinę sutartį.

Argentinai reikalingos naftos šaltiniams mašinos ir manoma prašyti 30 milijonų dolerių paskolos, gi už tai Sov. Rusija importuos iš Argentinos mėsą, kailius ir odą.

Paskutiniu metu iš 19 milijonų gyventojų krašte, komunistų partija išaugo iki 250.000 narių ir dabar yra viena iš skaitlingiausių visoje P. Amerikoje.

Nors dauguma argentiniečių yra nusistatę nepalaikyti jokių ryšių su sovietais, bet ekonominė krašto padėtis reikalauja rasti naujas savo prekės rinkas, nes JAV paskutiniu metu labai mažai ėmė kreipti dėmesį į šio krašto prekybą.

Brazilijoje, vienoje iš didžiausių Piet. Amerikos valstybių, oficialėse sferose pasireiškė norai priimti sovietų siūlymus užvesti komercinius ryšius.

Sov Rusija yra pasiūlusi Brazilijai aprūpinti žibalo šaltinius nauja ir moderniška mašinerija, o taipgi savo "technikais", gi Brazilija eksportuos sovietams kavą.

Čilė irgi neatslieka, kuriai siūloma užvesti artimesnius santykius su Sov. Rusija.

Nuolatinis vario kainos kritimas, kuris priklauso nuo JAV, ėmė keisti čiliečių nusistatymą.

Kol laisvasis pasaulis pirkto visą varį iš Čilės, ji vengė palaikyti bent kokius ryšius su valstybėmis už geležinės uždangos, bet dabar šis nusistatymas keičiasi ir manoma pradėti tartis su naujais klientais.

Nors Čilė nepalaiko jokių komercinių bei diplomatinių santykių su Sovietais, neseniai sostinėje Santiage išikūrė prosovietinis "kultūrinis čiliečių-sovietų institutas".

Urugvajus yra sovietų veiksmų centras Pietų Amerikoje.

Jau tik sovietų ambasadoje Montevideo yra apie 150 rusų "valdininkų". Nors Urugvajus su Sov. Rusija palaiko komercinius ryšius, bet veikiančiam jo konsulatui Maskvoje užtenka 5 valdininkų, kodėl Sovietų ambasada Montevideo mieste reikalinga 30 kartu daugiau valdininkų? Atsakymas per daug aiškus.

Sovietų propaganda daroma kuo plačiausiam mastabe. Jų spauda viešai platinama ir taip apščiui, kad visi knygynai, kioskai ir periodinių spaudos parduotuvinių vietovės jų laikraščiais ir liuksusiniais žurnalais perpildyti.

Ir Kanada leidžia jau raketą į stratosferą

Kanados apsaugos taryba Otavoje pranešė, kad lapkričio 8 d. Kanada paleido 38 kg. raketą su instrumentais moksliniams tyrinėjimams į stratosferą. Raketa pasiekė 144 km. aukštį, ir tyrimo daviniai, perduoti specialiu instrumentu iš raketos, žemėn buvo užrašyti magnetinė juostoje.

Atidėti pasitarimai

Saryšy su Mendozoj vykstančiu YPF darb. streiku ir paskelbtu krašte apsiausties stoviu, pasitarimai tarp Argentinos ir Amerikos žibalo grėžimo firmų atstovų yra atidėti vienam mėnesiui.

Amerikiečiai neapleis Berlyno

F. Dules lapkričio 7 d. spaudos atstovams pareiškė, kad amerikiečių kariuomenė neapleis Berlyno.

MŪSŲ KARIUOMENĖ IR JOS REIKSMĖ

Lapkričio mėn. 23 d. sukanka lygiai 40 metų, kai 1918 m. Vilniuje buvo išleistas pirmas įsakymas organizuoti karines pajėgas. Taipgi, lapkričio 23 d. skaitoma Lietuvos kariuomenės atkūrimo data ir drauge kariuomenės šventė.

Lietuvos Nepriklausomybės laikų kariuomenė, apgynusi kraštą nuo besiveržiančių priešų, kaip ir visa tauta, kas metai augo ir tobulėjo kaip kariniu, taip ir moraliniu pasiruošimu. Ji nebuvo atskira specialinė profesinė organizacija, bet glaudžiai surišta su tauta fiziniiais ir moraliniais ryšiais. Lietuvos kariuomenė, be savo tiesioginių uždavinių — karinio pasiruošimo, atliko didelį darbą tautos švietime ir tautiškumo išauginime, todėl drąsiai jai galime priskirti dar ir suaugusiųjų tautos mokyklos vardą. Kariuomenė jai statomus tautos uždavinius atliko gerai be priekaištų.

Jos reikšmės nemažina nei 1939-40 metų įvykiai. Ne Lietu-

vos kariuomenės kaltė, jei neteko jai su ginklu atremti naują vergiją nešančias raudonųjų karines bangas. Kas nori rasti kaltininkų, tegu pažvelgia į mūsų tautos istorijos nesenus lapus ir suras teisingą atsakymą.

Mūsų kariuomenės vyrai pavieniais ir atskirais daliniais parodė didelį pasipriešinimą raudonajam komunizmui ir savo kūnais yra nukloję plačias Rusijos lygumas. Vien Naugarūko kapinėse ilsisi virš 150.

Šiandieną mūsų kraštą vėl yra apglėbusi geležinė raudonojo teroro banga. Šiai milžiniškai pajėgai pasipriešino mūsų tautos naujieji savanoriai — partizanai, buviesieji Lietuvos kariuomenės kariai ir kiti patrijotai. Laisvės ir tėvynės meilės vedami, jie kovojo prieš šimteriopai galingesnę priešą ir žuvo už Tėvynės Laisvę taip, kaip žuvo pirmieji Nepriklausomybės kovų savanoriai. Jie žuvo už mus, kad mes nenustotume laisvės siekį ir ją laimėtume.

Kap. V. Diminskas

EKATERINA FURCEVA Komunizmo Pompador

VERSALIO PAVYZDŽIU

Kaip ji tai įvykdė, mums parodo patikimi šaltiniai. Tai buvo 1956 metų balandžio mėn. 25 dieną, kai ji Šepilovą pasikvietė arbatai. Tuo pat metu Furceva pakvietė ir Kruščiovą, nors apie tą juodviejų susitikimą nė vienas iš anksto nežinojo. Staigmena visiškai pasisekė. Kai Kruščiovas su triukšmu ir išsilgimu atidarė Furcevos saliono duris, pamatęs savo varžovą net suakmenėjo. Šepilovas tuoju apleido Furcevos namus. Įvyko, kaip buvo numatyta. Politinės meilės varžybos, sujungtos su pavydu, ir buvo tos priežastys, privertusios Molotovo, Kaganovičiaus, Malenkovo ir Šepilovo grupei pasišalinti.

Tolimesnis E. A. Furcevos uždavinys buvo sumažinti kariuomenės galią ir įtaką krašto valdyje. Kruščiovas, nežiūrind jo antpečių ir generolo leitenanto uniformos, nei pagal savo tarnybinę eigą, nei savo išvaizda nėra karininko prototipas. Jis visuomet jautė pavydą populiarumui ir reprezentatyvumui mrš. Žukovui. Kruščiovas norėjo jį drauge su Molotovu pašalinti. Bet Furceva savo moterišku gudrumu patarė jam palaukti, o pirmiausia pašalinti maršalo Žukovo artimiausius politinius ir karinius draugus iš sostinės ir jų vieton paskirti jam ir jai atsidavusius draugus. Prie jų draugų priklausė ir jos pro forma vyras Nikolai Piotr Firjubinas, kuris už savo besąlyginę ištikimybę partjai ir I-jam sekretoriui Kruščiovui buvo apdovanotas aukšta užsienių reikalų ministerijos valdininko vieta. Nors marš. Žukovas prieš Furcevos intrigas vyriškai laikėsi, bet ilgainiui turėjo kapituliuoti, nes ir Bulganinas šiuo reikalu susvyravo. Savo siekimams Furceva gudriai panaudojo marš. Žukovo padėjėją maržalą Malinovskį.

KARIUOMENĖS VALYMAS

Paskutinis kariuomenės valymas be mirties sprendimų, tik

su ištrėmimais, taip pat yra Furcevos nuopelnas. Ji padedant vidaus reikalų ministerijos gen. pulkininkui Aleksandrui Sergejevičiui Zeltovui, paruošė planą ir Bulganinui pašalinti. Furceva siekia visą valdymo galią sukoncentruoti į Kruščiovo rankas, kad tos valdymo galios spinduliai paskiau ir ją apšviestų. Paskutiniu metu sklinda gandai, kad Furceva yra užimta Mikojanos reikalu. Nors šis visas jos intrigas netik kad nutyli, bet jas ir dengia, vistiek jis yra laikomas jos pašaipos objektu. Mikojanas šalia Kruščiovo yra likęs vienintelis Stalino karsto nešėjas, kurs dar ir dabar užima aukštą valdžios vietą. Visi kiti, kaip Berija, Bulganinas, Malenkovas ir Molotovas, buvo nušalinti, siekiant Kruščiovui diktatūrinės valdžios. Tuo tarpu dar vengia pirmoji SSSR Lada pradėti atvira kovą prieš Miko-

(Nukelta į 5 psl.)

PABRANGS PAŠTO TARIFAS

Nuo 1958 m. gruodžio 1 d. pabrangs pašto tarifas. Viduje paprastų laiškų siuntimas kainuos 80 cnt. (kainavo 40 cnt.), registruotų — 3,60 p., ekspresu — 7,50 p. Siuntinių pasiuntimas — dvigubai. Telegramos — 1 pezas už žodį. Į Europą laiškų siuntimas jau dabar pabrangės. Pav., oro paštu 5 gr. laiškas kainuoja 3,50 p. (ankščiau kainavo — 3 p.); paprasti — 1,50 p. (ankščiau — 1 pezas).

EMIGRACIJA IŠ LIETUVOS Į LENKIJĄ

(E) "Dziennik Zachodni" (Katovice) paduoda suvestinius skaičius apie lenkų perkeldinimą iš Lietuvos, Baltgudijos ir Ukrainos į Lenkiją. Nuo 1955 m. pradžios iki dabar tokių į Lenkiją atvykę 179.000. Vien tik š. m. birželio, liepos ir rugpjūčio mėnesiais persikėlė 21.070.

Avellanedos Lietuvių Parapijos Globėja "Aušros Vartų" Švč. Mergelė Marija, kurios metinė šventė lapkričio mėn. 16 d. iškilmingai mūsų bažnyčioje minima.

Nesuprantamas Argentinos atstovo pareiškimas

Kaip paaiškėja iš laikraščių (*La Nacion*), "*La Prensa*", 22-X-58) Argentinos atstovas prie Jungtinių Tautų Marijus Amadeo, paremdamas nusiginklavimo projektą, kaip pagrindinį reikalavimą iškeltam klausimui išspręsti, išdėsto reikalą pripažinti dabartinę padėtį, kurioje yra atsidūręs pasaulis padalintas į du blokus.

Tai yra didžiausia klaida ir visiškai nesiskaitymas su paskirų tautų valia, kai dauguma kraštų, pav., Prancūzija, Anglija kasdien vis daugiau pripažįsta teisių apsispręsti jų valdomiems kraštams.

Argentinos ambasadorius M. Amadeo išsiskiria savo pareiškimu iš demokratinių tautų, pav., JAV, tarpo, kurios niekada nepriėmė nei Lietuvos, nei kitų kraštų prijungimo prie Sovietų Sąjungos ir iki šiolei laiko savo kraštuose užimtųjų kraštų diplomatinius atstovus.

Ar yra galima, kad atstovas tautos, kuri visuomet aukštai vertina laisvės idealą, pripažintų neteisę, uždėtą devynetai Europos kraštų, iš kurių trejetas yra visiškai įjungti į Sovietų Sąjungą, o kiti — kitokiū būdu valdomi Kremliaus valdovų?

300.000 imigrantų ir tremtinių iš pavergtųjų kraštų turi vilties kad atstovo pareiškimas neatitinka pilnai Argentinos vyriausybės, kuri visuomet rodėsi kaip žmogaus teisių gynėja, minties. Reikia, kad vyriausybė duotų savo atstovams tikslus nurodymus, kad jie prie Jungtinių Tautų pripažintų kiekvienai tautai laisvę ir teisę apsispręsti pačiai ir pasmerktų bet koki kitos tautos pavergimą.

Gi mūsų organizacijos, lietuvių ir tarptautinės, kuriose lietuviai dalyvauja, turėtų garsiai užaliarmuoti Argentinos vyriausybę. Jeigu dabartinės Argentinos vyriausybės yra tikrai

toks nusistatymas dėl dabartinės padėties Europoje, tai jis nieko gero nežada ne tik tarptautinėje plotmėje, bet skaudžiai gali atsiliepti ir imigrantams Argentinoje.

PASAULIO LIETUVIAI

VOKIETIJA

(E) Ermono Simonaičio 70 metų sukaktis š. m. spalio 31 d. buvo paminėta Huttenfelde, Lietuvių Vasario 16 gimnazijos patalpose. Susirinko gražus būrelis draugų ir įvairių lietuviškų institucijų darbuotojų. Gauta daug sveikinimų iš Europos ir iš užjūrio. Minėjimui pirmininkavo PLB Vokietijos kr. valdybos p-kas K. Drunga. Sveikinimo kalbas pasakė VLIKO Vykd. Tarybos p-kas J. Glemža, gimnazijos direktorius Dr. J. Grinius, mok. Skerys ir kt. Visuose sveikinimuose išreikštas džiaugsmas, kad sukaktuvinkas iš Maž. Lietuvos bendrai Lietuvos valstybei ir tau-

Ministerių pakeitimai Lietuvoje

(E) LTSR ministerių pakeitimai. Šio mėnesio 17 d. vilniškė "Tiesa" praneša, kad Al. Čistiakovas, Al. Drobnys, J. Grigalavičius ir P. Levickas atleisti iš Lietuvos ministerių tarybos pirmininko pavaduotojo pareigų. Pagal laikraštį, tai padaryta ryšium su jų perėjimu į kitą darbą. Čistiakovas yra jau paskirtas Lietuvos ūkio tarybos pirmininko pavaduotoju ministerio teisėmis. Be to, ten pat pranešama, kad ministerių tarybos pirmininko pavaduotojas Laurinaitis atleistas iš LTSR Valst. plano komisijos pirmininko pareigų. Atleidimo priežastis nenurodyta.

(E) "Tėvynės Balso" tėviškėje niekas nemato. Kaip pasakoja atvykę iš Lietuvos į Vakarų žmonės, Lietuvoje "Tėvynės Balso" (tremtiniams į tėvynę vi-lioti laikraščio) niekas viešai nemato. Jis nepardavinėjamas, nė nerodomas. Nuo Lietuvos žmonių slepiama, kas teigiama užsienio lietuviams.

(E) Juokingas Chruščiovo ušsimojimas. Kaip visiems žinoma, Chruščiovas mieliai išlenkia stikliuką. Už tai nuostabiau, kad jis dabar pasidaro kovotoju prieš girtuokliavimą. Neseniai vienoje kalboje Ukrainoje pareiškė, kad ruošiamas griežtas įstatymas prieš alkoholizmą, ypač prieš samagoną. Ir restoranuose parduosią jau tik apretą kiekį alkoholinių gėrimų. Lietuvoje, kaip žinoma, samagoną varo net partiečiai, nes jis žymiai pigesnis, kaip valdiškoji degtinė. "Valdiškoji" yra pardavinėjama krautuvėse net nakties metu. Sovietinė valdžia iš jos surenka didelius pinigus. Chruščiovo naujoji "antialkoholinė kampanija", matyt, turi tikslą padidinti valstybės pajamas iš valdiškos degtinės, labiau persekiojant samagono varymą.

tai tiek daug nusipelnęs, pilnas pasiryžimo tęsia savo veiklą. Palinkėta jam dar daug veiksmingų metų. Sukaktuvinkui tarus padėkos žodį, minėjimas baigtas Tautos himnu.

Dr. Jonas Grinius nuo šių mokslo metų pradžios perėmė 16 gimnazijos Vokietijoje direktoriaus pareigas.

IUNGT. AMER. VALST.

Elena Kuprevičiūtė, pažįstama argentiniečiams lietuviute, nuo spalio 17 d. pradėjo Jungtinėse Valstybėse naują seriją Pabaltijų tautų rengiamųjų koncertų.

N. ZELANDIJA

N. Zelandijoje lietuviai studentai išikūrė atskirą skyrių, priklausantį Australijos Liet. Studentų Sąjungai. Šiuo metu Naujosios Zelandijos universitetuose studijuoja keletas lietuvių ir veikia sekmadienio mokykla vaikams.

AUSTRALIJA

Julius Veteikis yra naujas Australijos lietuvių laikraščio Mūsų Pastogė redaktorius. Jis užėmė mirusio red. J. Kalakonio vietą.

Regina Plokštytė iš Australijos buvo atvykusi į Londoną studijuoti baletą. Dabar studijas baigė ir vėl iškeliavo Australijon.

Tautietai, paremk lietuvišką spaudą — užsimokėk "Laiko" prenumeratą!

Gražins Paveikslus

Sovietų Sąjunga nusprendė gražinti į Berlyną karo metu pagrobtus Rembrandto paveikslus.

IŠ LIETUVOS POGRINDŽIO Į SIBIRĄ IR ATGAL

(Tęsinys iš praeito nr.)

Tardymai

Tardymai paprastai vykdavo nakties metu, o miegoti dieną negalima. Kėdė, ant kurios tardomasis pasodinamas tardytojo kambaryje, pritvirtinta prie grindų, kad negalėtum ją paimęs praskelti galvą "geradariui".

Operatyvinis skyrius stengiasi, kiek galima, daugiau žinių išgauti. Priemonės jiems nesvarbu. Sustatę pirmąjį protokolą, perduodavo prokuratūrai, kuri deda rezoliuciją: suimti. Tada suimtas perduodamas tardymo skyriui. Tardymą veda vienas tardytojas ir vertėjas, jei jis reikalingas. Protokolai rašomi tik rusų kalba. Ne vienam nemonkančiam rusų kalbos tai turėjo nelemtu pasėkų. Tardytojas prirašo, ką tik nori, vertėjas išverčia kitaip, žmogus pasirašo — ir spąstai paruošti. Be to, tardytojas yra suinteresuotas ameniška, kad kiekvienas jam į rankas patekęs būtų nuteistas. Už kiekvieną bylos sudarymą jis gauna 300 rublių.

Labai dažnai tardytojas tardymo metu ant stalo padeda pistoletą taip, kad tardomasis galėtų jį lengvai pasiekti. Aišku, pistoletas neužtaisytas. Tuo tarpu tardytojas turi prie savęs užtaisytą pistoletą ir vargas kantrybės netekusiam kaliniui, jei jis norėtų pasinaudoti padėtu pistoletu. Jį nušaus vietoje.

Užbaigus tardymą, byla perduodama kariniam tribunolui, Kaliniui perskaitomas kaltinamasis aktas. Žmogų nenorom nukrato šurpas, sužinojus, kas jis "iš tiesų" yra. Ko tik ten neprirašyta: "tėvynės išdavikas", "buržuazinis nacionalistas", ar bent jų rėmėjas, "kontrrevoliucionierius", siekias "buržuazinės Lietuvos atstatymo".

Per visą tardymo laikotarpį kalinys taip nusilpsta, kad pasidaro panašus į lavoną. Kitą neša ir neštuvais tardyti. Kai kurie pražildavo per naktį, arba

išprotėdavo. Maistas labai silpnas. Ryte juoda kava, kuri tik kavos vardą turi. 15 gramų cukraus ir 500 gramų duonos visai dienai. Pietums ir vakarienei po 500 gramų sriubos. Jei suimtas "gerai elgiasi", galėjo protarpiais dar iš namų gauti mažus kiekius maisto, jei buvo kas atsiunčias ar atnešas.

Atvykus naujam moterų transportui, visa gauja jau stovi prie vartų ir renkasi: "Šitą aš imu, aną Tu Vasja, o toji

geltonplaukė tenka Tau, Vanja". Žinoma, pačias gražiausias išsirinkdavo stovyklų viršininkai. Išnaudoję jas, palikdavo likimo valiai, perleisdami jas žemesniems bendradarbiams, kurie ir vėl toliau perleisdavo. Kiek ten būdavo tragedijų! Štai viena mergaitė, neišlaikiusi smurto ir prievartavimo, šoko į draudžiamą zoną, o sargybinis ją nušovė, nės "bandė pabėgti". Tūkstančiai panašių įvykių, jųros skriaudų ir ašarų ir kraujo.

Žengia Nepriklausomos Lietuvos kariai.

RUSŲ KOLONIZACIJA LIETUVOJE

Memingene "Tremtis" išleido Simo Miglino knygą "Pavergtoji Lietuva". Knygoje surinkta gausios medžiagos apie Lietuvos gyventojų tikėjimą sovietinės okupacijos metais 1945-1956 m.

Knygos autorius nurodo, kad pavergtoje Lietuvoje 1956 m. gyventojų buvo apie 135.000 mačiau negu turėjo būti (2.700.000 vietoje 2.835.000), jeigu okupantai nebūtų prievarta keitę rastosios demokratijos būklės.

Nors jau pats bendro gyventojų skaičiaus sumažėjimo faktas yra nemalonas, dar blogiau, kad

tai yra pasiekta lietuvių išnaikinimo kaina. Išanalizavęs įvairius duomenis, autorius teigia, kad tarp 1945 ir 1956 m. lietuvių skaičius jų pačių žemėje sumažėjo daugiau negu 1/3 milijono. Jų dalis visų gyventojų tarpe nukrito iki 82 %, tuo tarpu kai okupacijos pradžioje buvo 91 %.

Lenkų, gudų, žydų ir kitų smulkesnių tautybių nuostoliai labai nedideli. Už tat rusų kolonistų skaičius per tą patį laiką paaugo apie 1/4 milijono. Vietoje 1945 m. buvusių 86.000 rusų, 1956 m. jų jau buvo 328.000!

KAIP IŠ TIKRŲJŲ SU PALECKIO PATARIMAIŠ

JAU IŠSIGYNĖ SAVO ŽODŽIŲ BRAZILIJOJE...

Pasaulio lietuvių spaudoje jau buvo atpasakoti ir pagvildinti Justo Paleckio patarimai Brazilijos lietuviams neskubėti bent porą-trejetą metų su grįžimu Lietuvon. Visi, kurie jį taip šnekančias girdėjo viešose jo pagerbtuvėse San Paulo mieste, buvo nepaprastai nustebinti. Esą, juk ir tarybinėje Lietuvoje ne pie-
no upės kieseliaus krantuose teka. Esą visokių trūkumų, ypač butų stoka. Tuo tarpu geriau prisidėti prie pažangos kūrimo Brazilijoje, kuri yra didelių galimybių šalis. Tuos žodžius, beveik savo ausimis netikėdami, girdėjo salėje esantieji komunistai, kurių buvo dauguma, kaip lygiai girdėjo ir visi kiti.

Bet kas įvyko vėliau? Korespondentai, rašydami komunistiniam "Darbui" į Urugvajų savo dievaičio Paleckio patarimus negrįžti visai nutylėjo. Pats Paleckis pareiškimuose "Tėvynės Balsui" apie susitikimą su Brazilijos lietuviams savo patarimus atpasakojo miglotai: "Aiškinamasis darbas dėl grįžimo į Tėvynę pirmoje eilėje nukreiptas į tuos žmones, kurie pasitraukė karo metu ir neteko Tėvynės dėl nesusipratimo, būdami reakcinių apgaulinėjami ir gąsdinami... Kitas klausimas yra dėl senųjų emigrantų grįžimo. Šiuo metu nesą pribrendusios sąlygos dėl visuotinio emigrantų grįžimo".

Tai paties J. Paleckio autorizuoti, bolševikiniam laikraščiu atspausdinti žodžiai ("T. Balsas", 74 nr.) Bet taip pat yra žinomas "prezidento" ironingas

Lietuvių skaičiaus sumažėjimą autorius priskiria šioms priežastims: 30.000 nužudytų laisvės kovotojų, 275.000 ištremtų, 14.000 išgabtų "savanoriškiems" darbams, 73.000 gimimų kritimas dėl blogų gyvenimo sąlygų. Miestiečių pavergtoje Lietuvoje 1956 m. buvo tiek pat, kiek ir 1939 m. (23 %), pramonės darbininkų buvo paaugę iki 132.000, tarnautojų atsidarado net 358.000 "T. A."

atkirtimas į vieno ne komunisto lietuvių paklausimą, kada bus galima ekskursuoti į Lietuvą? Justas jam atsakė labai trumpai: "Greitai jūs visi ten sugrįšite"...

Paleckis bauria melagyste vadiną, jog jis sakė, kad sugrįžusieji Lietuvon emigrantai esą nepatenkinti ir nori vėl išvažiuoti. Tačiau tą "melagystę" visai patvirtina komunistinio "Darbo" korespondentas iš San Paulo. Matomai, smulkiai užsirašęs Paleckio kalbą, nes daugelį jo pareiškimų jis atpasakoja pažodžiui, korespondentas svečio žodžius apie nepatenkintuosius perduoda taip: "Sugrįžę iš Argentinos, Urugvajaus, Brazilijos ir kitur, ir nesuradę tokių patogumų, kokių tikėjosi rasti, kai kurie liko nepatenkinti" ("Darbas" š. m. 13 nr., Justas Paleckis Brazilijoje). Tai nejaugi abu korespondentai-katalikiškosios "Mūsų Lietuvos" ir komunistinio "Darbo" — kaip susitarę, ėmė ir įdėjo į pono Paleckio lūpas tokią "biauria melagystę"?

Kodėl "draugui prezidentui" grįžus iš Brazilijos prisėjo Vilniuje išsiginti savo žodžių?

Kaip Paleckis beišsisukinėtų, tačiau viena aišku: laisvėje atsiradęs jis galėjo kalbėti šiek tiek ir nukrypdamas nuo Maskvos linijos. Bet grįžęs pas savo viešpačius, jis turi porinti taip, kaip Michailovo komitetas nori.

Taip pat iš Paleckio pareiškimų išeina, kad jiems senųjų emigrantų, dažnai jau nedarbingų, ligotų ir nuo lietuviškų sąlygų atpratusių, nereikia. Maskvai geriau, jei nelaimingieji komunisteliai su savo fanatizmu liks svetur. Ten jie nepasitenkinimą skleidžia tarp kitų, o tarybinėje tėvynėje ir patys bus pavojingai nepatenkinti. Michailovo komitetas betgi visomis vilionėmis norėtų pasigrobtį tuos, kuriuos Paleckis vadina suklaidintaisiais, būtent, tremtinius, nes jie komunizmą tikrovėje jau pažįsta ir dėl to laisvajame pasaulyje Maskvai yra patys pavojingiausi. K.

NYKŠTUKAS

(Liaudies pasaka)

Vieną kartą gyveno senelis ir senelė. Jiedu neturėjo vaikų ir buvo labai nusiminę, kad senatvėje jų nieks neprižiūrės ir nemaitins. Kartą nuėjo pas kaimynę ir pasiskundė jai savo nelaimę.

— Nupiauk, — sako kaimynė, — savo kairės rankos nykštį ir užmesk ant krosnies — rytoj atbėgs vaikas.

Apsidžiaugę senelė kaimynės patarimu, parėjo namo, nupiovė savo kairės rankos nykštį ir užmetė ant krosnies.

Kitą rytą senelis išėjo į lauką arti, senelė, anksti atsikėlus, pusryčius verda, blynus kepa ir vėl skundžiasi:

— Nėra kam seneliui tų blynų nunešti! Kad būt koks vai-

kelis, nors nykščio didumo!

Kai ji taip pasakė, tik girdi — kažin kas žagaruose traška, ir tuoj nuo krosnies nušoko nykščio didumo berniukas.

— Duok, mama, aš nunešiu tėtį pusryčius!

— Kur tu, vaikeli... Tau rugienos akis išbadys!

— Neišbadys. Nunešiu.

— Kaip tu toks mažas neši?

— Padėk man duonos kepalą ant galvos, ant kepalo bliūdą, ant bliūdo ašotėlį!

Motina surišo blynus į našulėlį, padėjo ant galvos Nykštukui duonos kepalą ir ašotėlį. Nykštukas su pusryčiais kad pasileido per laukus pas tėvą, tai niekas jo pavyti negali. Bėgo bėgo ir pribėgo balą:

— Mama, mama! Ežeras!

Nykštukas nusivožė viršutinį bliūdą, įsisėdo, šaukštu persiyrė per balą ir bėga toliau. Neša neša, prinešė ligi rugienos ir šaukia tėvui:

— Tėte, tėte, kur tu esi, atsiliepk, čia toks tankus miškas, aš tavęs nematau!

Tėvas apsidairė, kad niekur nieko nematyti, kas čia šaukia. Tik žiūri — per arimą eina ašotis ir duonos kepalas. Pribėgęs prie vagos Nykštukas sustojo:

— Tai aš, tėte, tavo sūnus, Nykštukas, tau pusryčių atnešiau!

Tėvas atsėdo valgyti.

— Kol tu, tėte, pavalgysi, tai aš parėsiu!

— Kaip tu paarėsi, kad toks mažas? Bene arkliai tavęs klausys?

Nykštukas įlindo į arklio ausį ir šaukia: "Na, Juodi, na, Bėri!" arkliai ir klauso. Kad pradėjo Nykštukas arti, švilpauti, dainuoti, net laukai skamba.

Tėvas pusryčius valgo, sūnus aria geriau net už tėvą. Arkliai eina, o žmogaus nematyti. Važiavo pro šalį ponas šešiais arkliais. Pamatė, kad vieni arkliai

aria, o žmogus pusryčius valgo. Ponas klausia:

— Žmogau, žmogau, kas tavo per arkliai, kad vieni aria?

— Tai ne arkliai, tai mano sūnus aria!

— Kurgi jis yra? — stebisi ponas.

— Arklio ausy sėdi.

— Ar negalėtum tu man parduoti?

— Ne, negaliu, — sako tėvas, — tą vieną teturiu.

Vaikas, išgirdęs pono kalbą, tuoj plikti iš arklio ausies, nubėgo pas tėvą ir, išokęs į jo ausį, sako:

— Parduok, parduok, tėte! Tegū mane apipila pinigais! Aš vis tiek pareisiu.

— Gerai, ponai! Kad apipilsis jį pinigais, tai parduosiu, — sako tėvas.

Ponas galvoja: "Toks mažas — aš jį su trečiuoku užmesiu!" išpylė vieną kapšį pinigų, Nykštukas strikt į viršų, išpylė kitą — Nykštukas vėl strikt į viršų. Didžiausią krūvą pinigų pripilė — vis Nykštukas viršų ir viršų. Pagaliau glėbiu šimtinių jį užklojo. Paėmė dabar ponas Nykš-

tuką, ant skrybėlės pasisodino ir vežasi.

Užėjo naktis, pradėjo lyti. Ponas sustojo girioje pasiganyti. Nykštukas išsoko iš karietos, atsisistojo po baravykų ir stovi. Ponas, pajutęs, kad Nykštuko nėra, ėmė šaukti:

— Nykštuk, kur tu?

— Po baravyku.

Grįžk į karietą.

— Surask mane, tai grįšiu.

Ieško ponas, ieško, niekaip nesuranda. Važiuoja namo be Nykštuko. O per girią eina vagys ir tariasi tą poną apiplėšti. Tik girdi balselį ir po baravyko:

— Aš regėjau pas poną riešutų ir pinigų. Tik jūs mane pasiimkit, aš įlįsiu per langą ir jums paduosiu!

— Gerai, — sako vagys. — Sėsk į kišenę, mes tave nusinešim.

Įlindęs per plyšelį į pono klėtį. Nykštukas visu balsu ėmė šaukti:

— Ei, vagys, ką imti, ar pinigų, ar riešutus?

— Tylėk, nerėk, kam riešutai, kam riešutai? Pinigus imk, pinigų!

(Bus daugiau)

Šėkmadienio Dimeiai

Kun. STEIGVILA

POPIEŽIAUS JONO XXIII ASMENYBĖ

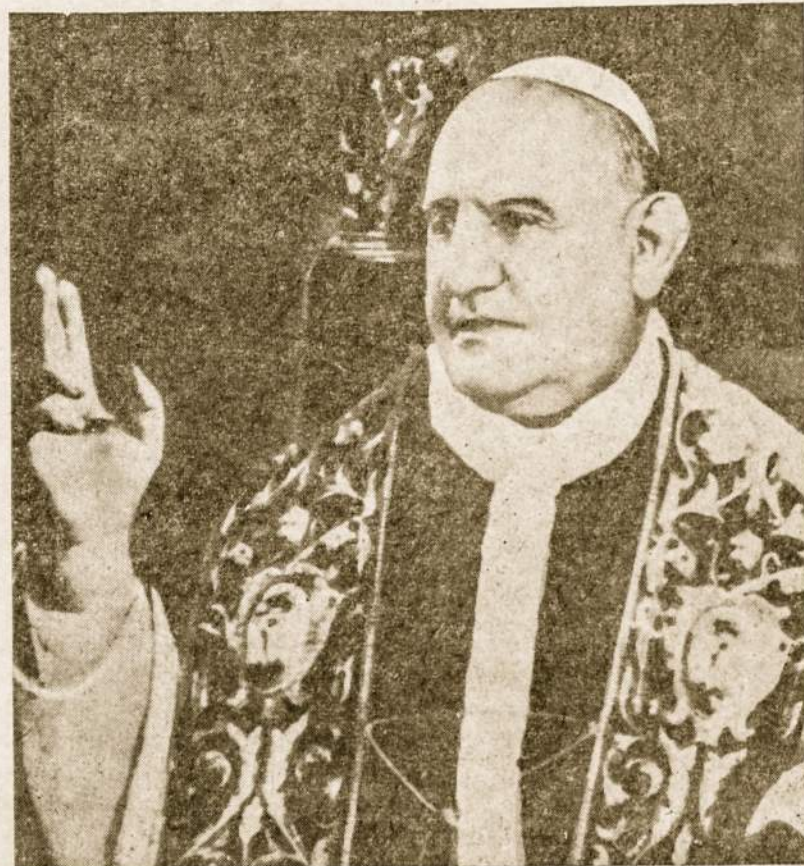
1. RONCALLI ŠEIMA

(Nuo vargingo sodiečio iki popiežiaus)

Roncalli šeima ir visa giminė gyvena nuo seno netoli Bergamo miesto Sotto il Monte kaimelyje. Angelo Juozapo tėvai Jonas ir Marijona Roncalli turėjo mažą ūkelį su vynuogynu, gyvena pavyzdinai. Šeimoje viešpatavo meilė ir susiklausymas, pagarba senesniems žmonėms. Roncalliai užaugino 10 vaikų. Juozukas buvo trečias vaikas ir pirmas sūnus. Savo atsiminimuose jis apie tą laiką taip sako: "Buvome labai neturtingi, bet patenkinti, todėl nepastebėjome, kad būtų ko trūkę, nes ištikrųjų mums netrūko nieko! Mūsų neturtas buvo kuklus ir pavyzdingas". Niekados ant stalo nebuvo mėsos, vyno ar saldžių dalykų. Pusryčiams ryžių košė, pietums — sriuba ir daržovių su sūriu ar kitu priedu, vakariene — panašiai kaip pietūs. Roncalli šeima, tačiau, pasižymėjo savo nuoširdžiu pamaldumu ir darbštumu. Visas tas geras ypatybes paveldėjo ir vyriausias sūnus — Juozukas, kuris, būdamas 14 metų, pareiškė norą įstoti į mažąją seminariją. Nuo to laiko, tėvai ir broliai kreipėsi į jauną seminaristą jau bene su "Tu", bet su "Jūs", tuomi pagerbdami dvasiškių luomą. Iš jo brolių dar gyvena trys: Ksaverijus vedęs, bet neturi vaikų; Alfredas likęs nevedęs; Juozapas — našlys su dešimt vaikų, ir vienintelė likusi sesuo Asunta Marchesi, našlė su keturiais vaikais.

2. NUO KLIERIKO IKI KARDINOLO

Jaunas klierikas Juozas Roncalli pasižymėjo aštriu protu ir

Naujasis Šv. Tėvas Jonas XXIII laimina pasaulį

gera atmintimi, buvo labai gyvas ir domėjosi viskuo. Užbaigus mažąją seminariją Bergame, jis buvo pasiūstas į Romą tęsti filozofijos ir teologijos studijas, kurias su doktoru laipsniu baigė Laterano universitete 1904 metais. Tų pačių metų rugpjūčio 10 d. buvo išventintas į kunigus. Sekančią dieną savo pirmas Šv. Mišias atliko Šv. Pe-

tro Bazilikoje prie pirmojo popiežiaus grabo.

Jauną kunigą Juozapą tuojau pasiėmė Bergamo vyskupas Radini-Tedeschi už sekretorių. Kilus pirmajam pasauliniui karui, jis buvo mobilizuotas į kariuomenę ir išbuvo per visą karą joje kaip sanitaras. Grižęs iš karo, jis dirbo toliau prie vyskupo: padėjo suorganizuoti Katalikų Akciją, įsteigė pirmą studentų namą, dirbo seminarijoje kaip profesorius, vėliau kaip dvasios tėvas.

Popiežius Benediktas XV 1921 m. pakvietė Roncalli vadovauti

DAINUOJĄS JĖZUITAS

Prancūzų tauta labai pamėgo vieną tėvą jėzuitą, daugelio liaudies dainų ir religinių giesmių kompozitorių, kurį praminė "dainuojančiu jėzuitu". T. Duval, dainuojąs jėzuitas, didesniuose Prancūzijos miestuose davė keliasdešimt savo koncertų, į kuriuos susirinkdavo iki 5.000 žmonių. T. Duval kartais pasirodo ir Prancūzijos televizijos stotyse. Jo dainų plokštelių prancūzai jau išpirko net keletą milijonų. T. Duval, pabaigęs koncertus, sako pamokslus ir klauso išpažinčių.

(E) *Ryšium su Popiežiaus Pijaus XII mirtimi* VLIKo Vykdomoji Taryba pasiuntė Kardinalų kolegijai Vatikane užuojautos telegramą.

Turkijoje ir Graikijoje, jis susipažino iš arčiau su musulmonais ir ortodoksais; savo paprastumu ir nuoširdumu laimėjo daug simpatijų jų tarpe.

1945 metų gruodžio mėnesį staiga popiežius Pijus XII jį pašaukė vykti į Paryžių kaip apaštališką nuncių Prancūzijai. Paryžiuje tuomet padėtis buvo labai sunki, nes keitėsi valdžia, ir visas kraštas buvo karo smarkiai paliestas. Tačiau nuncijus Roncalli savo nepaprastu nuoširdumu laimėjo netik aukštųjų diplomatų, bet ir visos prancūzų tautos simpatijas. Jis padėjo vokiečių klierikams, esantiems nelaisvėje, Chartres mieste įkurti laikiną seminariją, kurioje mokėsi nemažai klierikų.

1953 m. sausio 12 dieną, popiežius Pijus XII už visus nuopelnus Bažnyčios tarnyboje nuncių Roncalli pakėlė į kardinolus. Sausio 15 d. prezidentas Auriol Elisiejus rūmuose įteikė nunciui Roncalli kardinolo biretą. Šis Prezidento gestas labai nustebino Nuncių, bet tuomi buvo išreikšta visos prancūzų tautos dėkingumas už nuoširdų bendradarbiavimą su vyriausybe.

(Bus daugiau)

— *Birutės kalno koplyčia* Palangoje paversta skaitykla. Čia besigėrint jūros vaizdais galima pasiskaityti laikraščių ir žurnalų. Iš Birutės kalno papėdėje buvusio Liurdo tėra likusi tik ola, bet yra paminklinis akmuo su užrašu "Tau Birute". Prie šio paminklo visada yra iš lauko gėlių nupintų vainikų. Tuo pasirūpina vasarotojai.

— *Liurde* vienas italis neseniai pasiūlė nešioti lignonius. Be jokių formalumų jis užsidėjo neštuvų virves ir dirbo dvi dienas. Jam išvykus, sužinota, kad tai buvo admirolas Perissinoli Bioni.

Gegužės pradžioje kitas lignonius nešiotojas buvo Belgijos karaliaus karinis patarėjas.

— *JAV su Aliaska ir Havajų salomis* turi 36 milijonus 23 tūkstančius ir 977 katalikus. Katalikų skaičiumi didžiausia JAV arkivyskupija yra Chicagos — su 1.982.030; didžiausia vyskupija Brooklyno — su 1.429.174 katalikais.

— *Asyžiuje* buvo pagerbti trys šimtai kunigų, kurie po pereito karo buvo nužudyti nacių ar komunistų. Beveik visi tie kunigai buvo neturtingose kalnų parapijose klebonais ir žuvo eidami savo kunigiškas pareigas, pagelbėdami savo tautiečiams, padėdami vargšams ir persekiojamiems. Pamaldoms ir pagerbimo išklmėms vadovavo vietos vyskupas.

— *Argentinos indijonų* vado, kuris pasižymėjo savo žiaurumu, sūnus Zeferinas Namuncura bus pirmas šventasis iš Amerikos indijonų. Jo byla vedama Romoje ir jau surinkta nemažai medžiagos to jauno indijono, saleziečių auklėtinio, šventumui įrodyti. Jis yra gimęs 1886 m. rugpjūčio 26 d. Argentinos Pampeje, miręs 1905 m. gegužės 11 d. Romoje.

Tautieti, ar sumokėjai "Laiko" prenumeratą?

S. SUZIEDĖLIS

ŠVENTAS KAZIMIERAS

NOKSTAS VAISIUS LIETUVIŠKOJ DIRVOJ

Iš šalies atrodė, kad Kazimieras, kaip ir paprastas marus žmogus, patenkintas vaikšto po pilies rūmus ir mielai bendrauja su valstybės vyrais. Tuo tarpu visa savo širdimi jis buvo jau žymiai atitokęs nuo šio pasaulio, vis labiau atskilęs nuo jo ir savo silpstančia sveikata. Priešingai negu Lenkuose, jis mažiau išitraukdavęs į valstybės valdymą ir viešą pilies gyvenimą. Kazimieras daugiau tik reprezentavo karalių ir kai kada triūsė valstybės kancelarijoje. Gal tas darbas buvo paties reikalo ar pareigos skatinamas, o gal atliepė jo mokytojo Dlogošiaus pamėgimas sklaidyti ir tvarkyti dokumentus? Nėra žinių, kiek šv. Kazimieras iš viso turėjo įsakomosios galios ir kiek ja besinaudojo? Aišku tėra, jog visa tai buvo jam laikina ir iš dalies pripuolama. Nesava buvo pradžioje nė ta aplinka, nė tie

žmonės apsiautosieji, kurių tarpe maža galėjo būti artimųjų. Vieniša kiek ir neįauku! O vienišą žmogų supa susimastymas, užsklendžia jį savam minčių žaismė, kaip tos vienišos atgailotojų dykumos. Tai buvo jo susitelkimo, dorinio — religinio nokimo metas. Metas ramių ir skaidrių maldos ir ekstazės valandų, išgyventų Vilniaus pilies rūmuose ir bažnyčiose.

Atitokusį nuo savo šeimos, kaip tą devyniolikametį Dievo kūdikį, žmonės dažniau rasdavo karalaitį nugrimzdusį tuose dalykuose, kurie buvo jo dangiško Tėvo. Rasdavo jį tarnai susnūdusį asloje rytmečio apybrėkšmiuos. Aptikdavo jį žmonės prie uždarytų bažnyčios durų vidury nakties, kaip tabernakulo žiburį, kaip anuos pirmuosius krikščionis, naktį kėlusius melstis.

Susikaupusį jį matydavo žmonės prie Kristaus kančios paveikslų — prie kruvino Nukryžiuotojo kelio, kuriuo Jisai nešė viso pasaulio nuodėmes. Grau-

dulys apimdavo Kazimierą, dar visai mažą vaiką, ir gaili užuojauta jau subrendusį vyrą, suklypusį ties Krucifiksu. Atpirkėjo malda ir kančia jaudindavo šv. Kazimierą iki širdies gelmių.

Dar paaugliu vaiku būdamas jis savo jausmus pynęs aplink Motiną Tyriausiąją ir klupščiomis lankęs Angelų Karalienės paveikslus bažnyčiose. Nuo to laiko nekaltumas suspindo jo širdyje ir nuskaistino visas jo mintis ir troškimus. Per visą Kazimiero žemišką buitį nusi-driekia nekaltas tyrumas. Angeliško grožio saldybė persmelkdavo jį alpia malda ir kontempliacija. Iš apsilusios dieviška meilė širdies prasiverždavo psalmės nekantraus ilgėsiio ir lūkesčio, padėkos ir atsiprašymo. Giesmė išslydavo iš jo lūpų. Kaip tyra vaiki meilė, kaip nostalgija liejosi ji himnu, virpėdavo kasdien giedama malda — ta Marijos šlovei sukurtoji "Omni die dic Mariae". Gal ir ne pats buvo sudėstęs josios žodžius — to savojo "Magnificat" — bet jais karštai meldėsi, kilo į Rožę Paslaptinę, stiepėsi į Nekaltą Prasi-dėjimą, kaip lėlija iš juodo grumsto — iš tos žemės pilkos.

Į skausmo ir nekaltybės Motiną jis buvo atsirėmęs visa sava širdimi.

BEATSIVERIANČIŲ AUSROS VARTŲ KELYJE

Vaikščiodamas po tą Vilniaus grindinį, žmogaus nuodėmių nusludinėtą, Šventasis jau šlovino širdy Ausros Žvaigždę — tą Nusidėjėlių Gynėją, kuriai Aštriųjų vartų — Porta acialis — dar nebuvo išmūrytų. Savo skaisčiu gyvenimu, neapgalimu ilgėsiu šaukėsi jis Marijos, melstinai kvietė Madoną į savą miestą, kaip Josios dainius, kaip šauklys. Tikra, kad Marijos ir Kazimiero kultas susipina, kaip motinos ir kūdikio, kaip Karalienės ir Josios ištikimo mylimojo.

Šlovino jis Karalienę Išpažinėjų giesmė ir malda, dažnai kartojo Josios "Magnificat" žodžius, o tuosius Dievo įkvėptus žodžius kūnijo darbu savu ir gyvenimu. Pats būdamas prie sosto, mieliau slinko į pasostę, ėjo pas nužemintus ir vargo nusmelktus žmones. Pažino jį vardieniai ir neturčiai, alkani ir pažege, nuskriausti ir apleisti.

Džiaugdavosi jie tuo nuostabiai žavių vyrų — vargšų globėju ir tėvu vadinamu, duosniu ir gailingingu. Artimo meilė ir užuojauta švietė pro jo karališką rūbą.

PAČIAM ŽYDEJIME NUSKINTAS ŽIEDAS

Kazimiero sveikata vis labiau silpo. Jėgos blėso pačioje jaunystėje — 25-26 amžiaus metais. Daug šventųjų yra sulaukę enkstvyvos mirties, kuri ne visada žmonėms suprantama. Dažnai liga, asketinio gyvenimo įprašyta, o kartais širdies gėla ir nerimtas neišturimas, didelis rūpestis pagrauzia. Anksti rūpestis ir nešventieji, slopaus tėvynės ilgesio ar nerimo sopolingo palaužti.

Šv. Kazimiero rūpestis augo ir sveikata tirpo iš didžios Dievo meilės — dėl gyvenimo švento ir kieta, o žmonės manė jį galinti išgelbėti moters meilė, ir vestti patarinėjo. Tasai neišmanus gundymas jam buvo drastiškiausias už visas ligi šiol kaišiotas viliones. Jokie tėvų graudenimai ir daktarų pabaidai nepadėjo. (Nukelta į 5 psl.)

ŠV. KAZIMIERAS

(Atkelta iš 4 psl.)

Kazimieras į tai atsakė taip kategoriškai, kad legenda jį pavertė kūdikiu. O kūdikis visada priklauso kuriam nors tėvui ar motinai — niekada mylimajai. Gelbėdamas kūno žmogų jis būtų nužudęs savyje nekaltą kūdikį. Taigi, anas paveikslas šv. Kazimiero koplyčioje turi kilnią prasmę. Kazimieras galėjo vesti ir likti šventas, bet jis gyveno nekaltai ir norėjo mirti nepaliestas. Jo nekaltybė išskyrė bet kurią jauslinę meilę: jis gyveno kaip kūdikis ir kaip kūdikis paliko šį pasaulį. Mirė tas šventas ir skaištus jaunikaitis eidamas 26 metus (1484 m. kovo mėnesį 4 d.) Dievas jį mūsų šalin atvedė — iš čia ir pasiėmė, nuraškė karališką leliją pačiame jos žydėjime.

Atskubėjo graudulio sukrėstas tėvas, tą savo vaiką labiausia mylėjęs ir jam savo sostą palikti ketinęs. Paliko tikrai marūs žmogaus palaikai, ligos nukamuoti. Juos priglaudė Vilniaus katedra, prie kurios dešiniojo šono karalius Kazimieras ėmė statydinti atskirą koplyčią. Ja užbaigė jauniasias brolis Zigmantas, didysis Lietuvos kunigaikštis ir Lenkijos karalius (1506-1548).

* * *

LIETUVIŠKOS VESTUVĖS

Jurgis J. Ziberka ir Rosa M. Paždagytė spalio 18 d. sukūrė lietuvišką šeimą. "Aušros Vartų" bažnyčioje buvo šliūbas, po kurio Lietuvių salėje, Brasil 835, Avellanedoje, įvyko šauni vakarienė. Vakarienėj dalyvavo apie 400 svečių. Vaisių metu grojo L. C. jaunimo orkestras. Vestuvių proga jaunieji gavo daug gražių ir vertingų dovanų.

Sovietų kariai

Berlynas. Sovietų Rusija iš rytinės Vokietijos atšaukė 41.000 savo karių, o iš Vengrijos — 7.000. Jų dar liko: rytinėje Vokietijoje 400.000, o Vengrijoje 70.000.

Casa "DOMICELA"

Sav. A. LEVANAČIUS
Ivairių rūšių MEGZTINIAI,
SALIKAI, KAMPEROS
šilko ir drobės išdirbiniai
— PRIEINAMOS KAINOS —
CANADA 2025 Lanús O.

ČIŽINIŲ IR UŽUOLAUDŲ
DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam: medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Išpėdin. Antano Šalčiūno
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

Casa MUSKETAS

Parduoja
PLOKSTELĖS, PIANINUS,
AKORDEONUS, BANDEONUS
TELEVISIOS APARATUS
IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS

T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

* OPTIKAS V. RASIONAS: Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.

LIETUVIŲ CENTRO VEIKLA

Spalio 26 d. Lietuvių Centro tautinių šokių mažųjų ansamblis salėje Unione e Benevolenza, Cangallo 1362, Cap., pasirodė festivaly su 4 tautiniais šokiais — Šustu, Vėdaru, Audėjėle ir Kepurine. Tik labai gaila, kad jaunieji šokėjai, mokydami be muzikos, ne visada galėjo sugauti taktą, kas atsiliepė ir pačių tautinių šokių išpildymą.

Liet. Centro d-ja savo patalpose, lapkričio 9 d. surengė pirmą draugišką pavasario asadą, tuo atidarydama vasaros pramogų sezoną. Į asadą atvyko virš 200 mūsų tautiečių. Centro jaunimas patarnavo prie stalų. Asado kepė Leveikis, Stančikas, P. Jelinskas ir kt. Bufete dirbo p. A. Rinkevičius, Veteikis, A. Šmitas, J. Bražionis ir kt.

BERISSO

"Mindaugo" d-ja gruodžio 7 d. rengia didelę gegužinę Peireyra parke, netoli kelio Belgrano — stovyklavimo vietas. Reikia atvykti per centralinį įvažiavimą į parką. Bus įvairi programa: lenktynės mašė, puodo daužymas ir kita. Lietuviškas organizacijas, pavienius tautiečius ir spaudos atstovus kviečiame atsilankyti į gegužinę. "Mindaugo D-jos Valdyba"

Lapkričio 8 d. 20.30 v. Maria Auxiliadora bažnyčioje susituo-

kė dr. Petras Leipus su p-le Vanda Šiaučionyte. Svotais buvo — jaunojo motina ir jaunosios tėvas. Šaunios vaivės, kurios tęsėsi iki ryto, įvyko jaunosios tėvų namuose, kur prisirinko gausus skaičius ne tik iš Berisso, bet Quilmes ir Buenos Aires svečių.

Jaunuoliai povestuviniai keilionei išvyko į Necochea.

Gražu, kai mūsų tautiečių vaikams, čia gimę, sukuria tarpusavy šeimoms židinius.

Jonas Griška, technikas - mechanikas, pasistatė c. Trieste gražų namą, kurio vidų moderniškai įrengė. P. J. Griška gruodžio mėnesį mano vesti p-le Joana Leiputę.

J. Stočkūnas

MONTEVIDEO

SUTUOKTUVĖS LIETUVIŲ
BAŽNYČIOJE

Rugsėjo mėn. 27 d. susituokė Uršulės ir Alfonso Godų — "Laiko" garbės prenumeratų — sūnus Stasys su p-le Aldona Baublyte, argentiniete. Svotais buvo ponis Ona Zupkienė ir p. Eduardas Jusys.

Spalio 12 d. Hildemar Pranciškus ir Olga Patelydos Klimavičiai susilaukė sūnaus, kuris lapkričio 1 d. Lietuvių bažnyčioje buvo pakrikštytas. Kūmai — Petras Klimavičius ir Nelly Patelidos.

Gudui ir Adelei Čirputei Mačanskams lapkričio 2 d. gimė sūnus.

FARMACIA "NENISKIS"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
BURZACO
(Pdo. Ate. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais
col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

FOTO "REPORTER" —
JŪSŲ PATARNAVIMUI.

Jei norite turėti geriausias sužieduotuvinių, vestuvių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į FOTO "REPORTER", kur fotografas Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.

L. KANČAUSKO,
FOTO "REPORTER",
c. Mendoza 2249, Avellaneda
(prieš liet. bažnyčią).

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS

GAMINAMOS IVAIRIŲ STILIŲ
MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
-profesionalas yra pasiruošęs
ATLIEKAMI IVAIRŪS STALIAUS

DARBAI.
Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17

Villa Scasso
T. E. 68 - 7208

Spalio 24 d. Viktoras ir Jadvyga Cieslinskai minėjo savo 5-rių metų vedybinio gyvenimo sukaktuves.

Spalio 18 d. sukūrė šeimos židinį Manuel Petruskas su Jadvyga Žukaite. Svotais buvo — Birutė Žukaite ir Nelson Petruskas.

Lapkričio 8 d. susituokė Juan Josė Ibañez su Albina Aleksiejūnaitė.

Lapkričio 22 d. susituokė Jonas Trakimas su p-le Joana Šleivyte.

ATSIŪSTA PAMINETI

STUDIA LITUANIA I. Mažoji Lietuva. New York, N. Y. 1958 m.

Tai Lietuvos Vakarų Studijų Komisijos paruošta knyga, kuri išleido Lietuvos Tyrimo Institutas ir spaudė Lietuvių Enciklopedijos spaustuvė. Rašo: M. Gimbutienė — Rytprūsių ir Vakarų Lietuvos priešistorinė kultūra; J. Lingis — Arklas baltų srityse; J. Gimbutas — Lietuvių sodžiaus architektūra M. Lietuvoje; J. Balys — M. Lietuvos tautosakos bruožai ir J. Žilevičius — M. Lietuvos liaudies muzikos bruožai.

Knygos tikslas — duoti M. Lietuvos kai kurių sričių kultūros apžvalgą, kuri tikrai indomi ir kruopščiai autorių išdėstyta.

Knygos kaina \$ 5.00; ją galima užsisakyti Lithuanian Research Institute, Inc., 70 Fifth Avenue, New York 11, N. Y.

"LA IGLESIA CATOLICA DE LETONIA BAJO LA TURTURA BOLCHEVIQUE". Išleido Agrupacion Anticomunista Letona.

Dar vienas dokumentas bolševikinio teroro Pabaltijo krašte!

TAUTIETI, AUKOK TAUTOS FONDUI

Vitrių Fabrikas

"VITRAL"

Sav. W. A. Rastauskas

Įrengimas modernių vitrių

prekybos namams ir krautuvėms.

Av. SAN MARTIN

Lomas del Mirador

* MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA "HENRY". Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius: Leandro N. Alem, 818, Banfield.

FARMACIA ZARATE ALCORTA

de ELVA BERSABE ZARATE DE JOSPAITIS
FARMACEUTICA NACIONAL

— YPATINGAS PATARNAVIMAS LIETUVIAMS —
KALBAME LIETUVIŠKAI

Avda. Argentina - Barrio Parque Liceo - Córdoba

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

AV. PAVON 11070

Temperley

F.C.N.G.R.

T. E. 243 - 5654

Sucursal

BALCARCE 510

Lomas de Zamora

E. FURCEVA..

(Atkelta iš 2 psl.)

Janą. Mikojanas yra gudrus. Nors jis turi prieš save pažymėtiną valymų ministerį Serovą, kuris yra Furcevos draugas ir kiekvieną prieš ją nukreiptą kritiką be pasigailėjimo užgniaužia, bet jis palaiko ir slaplus ryšius su galinga opozicija, nukreipta prieš Kruščiovą, ir atitinkamu metu jis nesuabėjos prie tos opozicijos prisidėti.

MIKOJANAS ŽINO...

Gerai žinoma, kad Mikojanas nesutinka su naujomis prieš Tito nukreiptomis priemonėmis, taip pat jo nedžiugina Kruščiovo naujas ūkinis planas, ir užsienio politikos klausimais turi savo atskirą nuomonę. Jis nesibijo aplankyti savo senus draugus — Molotovą, Šepilovą, ir Malenkovą. Tuo tarpu kiti partijos draugai tai daryti privergia. Net patsai marš. Malinovskis, kuris Mikojane žiūri restauruoto SSSR stalinizmo pilkają eminenciją, paskutiniu laiku daugiaus laikosi jo, nei Furcevos. Mikojanas gerai žino k. p. prezidiumo narės Furcevos nesveiką įtaką į valdymą. Buvo didelė sensacija, kai Mikojanas prieš kelias savaites viename priėmime pasakė: "Tam tikro, gerai pažįstamo tipo moterys geriau turėtų į politiką nesikišti, o pasitenkinti vien savuose salionuose, apsuptos savo gerbėjų ir pataikautojų".

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

Lietuvis fotografuoja

įvairias šventes, vestuves, krikštynas

Daro spalvotas nuotraukas.

c. MEXICO 143, CAPITAL
T. E. 30 - 5372

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* KIRPYKLA "OLGA" — Ilgalaikis plaukų sušukavimas (karštis ir šaltas, atliekamas moderniomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės — Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

Imprenta de "LAIKAS"
Mendoza 2280 * Avellaneda

"LAIKO" REDAKCIJOS PAREIS. KIMAS DEL "LIBERACION EUROPEA" FESTIVALIO

Praeitame "Laiko" nr. per neapsižūrėjimą tilpo ne pilna ir ne visai tiksliai korespondencija apie "Liberacion Europea" tautų festivalį, įvykusį "Consejo de Mujeres" salėje, Charcas 1155, Buenos Aires.

Neminėdami gražaus pasirodymo įvairių tautų menininkų, o ypač mūsų skautų t. šokių grupės, reikia pažymėti, kad labai jaudinantį įspūdį susirinkusiems padarė festivalio užbaigimas, kur tautų vėliavos ir visi dalyviai pagerbė žuvusius kovotojus už laisvę. Mergaitės padėjo ant papuošto stalo kryžium gėlių, priklaupė, ir visi tylos minutėmis prisiminė savo didvyrius. Šios įspūdingos pabaigos sumanytoja ir surengėja buvo moterų skyriaus p-kė E. Diminskienė.

Mums yra garbė, kad lietuviai ne tik aktingai dalyvauja "Liberacion Europea" 15 tautų sambūryje, bet jį ir vadovauja. Gen. T. Daukantas yra to sambūrio p-kas o p. E. Diminskienė — neseniai įsikūrusios moterų skyriaus p-kė.

Savo pranešimuose p. E. Diminskienė, kaip ir gen. T. Daukantas, darydami sambūrio judėjimo ir politines apžvalgas, keletą kartų minėjo ne tik vengrų laisvės kovotojus, bet ir kitų tautų — Pabaltijo ir Lietuvos. Gal visa bėda buvo ta, kad kai kurie kalbos žodžiai ar sakiniai tolimesnės vietose nevisai buvo girdimi. Ypač tai pasireiškė gen. T. Daukanto kalboje, kuris nesinaudojo mikrofono. Tai galėjo ne vieną ir suklaidinti.

JAUNIMO DRAUGIJOS JĖGINGAS PASIRODYMAS

Argentinos lietuvių kolonijai lapkričio mėn. 8 d. bus atmintina diena, nes tą dieną Argentinos Lietuvių Jaunimo d-ja su naujomis pajėgomis, puikiai programa užsirekomendavo ir įrodė savo jaunatvišką veržlumą lietuvių ugdyme ir išlaikyme. Vadinas, čia gimes jaunimas, vadovaujamas prityrusių vadovų — Z. Juknevičiaus ir režisieriaus K. Runimo, jei tik daugiau "pasitempia", įrodo, kad ir jis gali savo pasirodymu gražiai nuteikti susirinkusius ir įkvėpti jaunatviško džiaugsmo ir skaidraus juoko.

Sventę atidarė audringu ir nuoširdžiu sveikinimo žodžiu Z. Juknevičius, perbėgdamas per visą ALJ d-jos istoriją, pabrėždamas tos draugijos asmeninę reikšmę bei gerbūvį kiekvienam jos nariui, padedančiam išlaikyti įgimtą lietuviškumą ir apsaugojimą nuo mišrių vedybų.

Vaidyboje ypač gerai pasirodė įsijautę ir laisvai natūraliai savo rolėse "Garsaus gydytojo" komedijoje Jonas (A. Mačiulis), Šlamštas (V. Šimutis), Lepšienė (M. Sturevičiūtė), Avietienė (N. Povilonytė), ir kiti nors kiek ir silpnėliai.

Antroji komedijoj — "Paliepus knarkia" visus žavėjo Smalinskas (A. Venckus) savo "žiotplumu" ir "kareivišku klusnumu", Jonas (V. Šimutis) bei kapitono žmona — Z. Vanagaitė, kai kur ir neįtikinamai bei dirbtinai "savo vyro" — A. Mačiulio ydas, melagystes bei apgaulinėjimus pergyveno, kur pats "kapitonas" jau daug silpniau teisišjautė, negu anstyvesnėje Jono rolėje.

Po vaidinimų sekė Vacl. Rimavičiaus vadovaujamo ALJ d-jos choro gražus pasirodymas, sudainuojant keletą lietuviškų ir ispaniškų dainelių. Be to, veikė turtinga loterija daug kam laimėjimų atnešusi, bufetis ir linksmi šokiai. Viskas buvo vadovaujama ir tvarkoma pačių draugijos uniformuotų narių.

TAUTIETI, PAREMK LIETUVISKĄ SPAUDĄ — UŽSIMOKĖK "LAIKO" PRENUMERATĄ

Poniai ALEKSANDRAI JASIULYTEI - VITKAUSKIENEI, dukrelei ir sūnui dėl staigios mirties vyro ir tėvo
Adomo Vitkausko
gilių užuojautą reiškia
Janė ir Henrikas BAGDONAI

NAUJI "LAIKO" RĖMĖJAI

(NESKAITANT PRENUMERATŲ)

- \$ 100 — Birutė Jaseckaitė (iš Kanados)
- „ 50 — Edvardas Siminskis
- „ 30 — Balys Dėdelė
- „ 20 — Juozas Šiušis
- „ 15 — Elzbieta Dovydaitienė
- „ 10 — St. Budra.

Visiems Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja

„LAIKO“ Administracija.

AUKOS RADIO VALANDELEI

- \$ 100 — Petras Kurgozas
- „ 50 — Jurgis ir Danutė Gilvydžiai
- „ 50 — Juozas Deveikis
- „ 50 — V. Stundžia (iš Berisso)
- „ 50 — Zenonas Juška

Aukotojams nuoširdžiai dėkoja Radijo Valandėlės Vadovybė.

P A D Ė K A

P. p. Grigoravičiams ir Vedrickams, paaukojusiems L. T. K. Muziejui 3 manikenus, širdingai dėkoja Muziejaus Vadovybė

ISKILMINGAI PAMINĖS KARIUOMENĖS SUKAKTUVES

Lietuvos kariuomenės 40 metų ir L. A. K. ir K. S-gos 25 metų įstebimo Argentinoje sukakties paminėjimas, kuris įvyks š. m. lapkričio 23 d. 12 val. Lietuvių salėje, Brasil 835, Avellaneda, stengiamasi kuo iškilmingiau suruošti. Tam reikalui lapkričio 9 d. Parapijos patalpose įvyko L. A. K. ir K. S-gos Valdybos posėdis, kuriame smulkmeniškai aptarė minėjimo programą.

Salėje prie gražiai paruoštų stalų bus sušinkamas raportu S-gos garbės p-kas gen. T. Daukantas, kuris savo kalba ir atidarys patį minėjimą. Po to — Argentinos ir Lietuvos himnai, mirusių už tautos laisvę pagerbimas, prie specialiai paruoštos urnos ugnies uždegimas, gėlių puokščių padėjimas ir malda — "Marija, Marija"... Toliau — trumpa apžvalga Lietuvos kariuomenės ir S-gos. Kalbės p. p. Baliukas ir Nakutis. Po kalbų — sveikinimai (dalyvaus minėjime ir kitų tautų atstovai) ir meninė dalis (dainos, muzika). Galiausiai — svečių vaišės — lietuviškas alutis.

Toksa! kuklus, bet kartu labai iškilmingas minėjimas Argentinoje yra daromas pirmą kartą, ir mūsų tautiečiai tikrai turėtų jį minėjimą atsilankyti.

SKAUTŲ T. ŠOKIŲ GRUPĖ DALYVAUJA FINALINIAME KONKURSO PASIRODYME

Skautų t. šokių grupė dalyvavusi spalio 18 d. Asociacion Italiana de Mutualidad e Instruccion salėje Un'one e Benevolenza, Cangallo 1362, Bs. As. laimėjo to vakaro pasirodyme pirmąją vietą. 9 teisėjų sprendimu, surinko didžiausią — 82,25 taškų skaičių. Antrąją vietą laimėję kolumbiečiai gavo 73 taškus. Tuo būdu mūsų šokėjai įeina į finalinį konkursą pasirodymą, kuris bus gruodžio mėnesį.

Aldona Mackevičiūtė - Zotovienė lapkričio 12 d. iš Kordobos buvo atvykus į Bs. Aires, tvarkyti dokumentus išvykai į JAV.

Josefa Paserpckienė keletai dienų buvo išvykusi į Rosario, kur, sutvarkius "jubilation" ir kitus reikalus, grįžo į Buenos Aires.

Poetas Juozas Kėkštas iki šiol gydysis Hospital Italiano, La Platoje, perkeltas tolimesniam gydymui į Palermo sanatoriją (netoli Botanikos sodo), Bs. Aires.

Prieš 2-rą savaitę į Argentiną iš Kalifornijos, JAV, atvyko poetas J. Kėkšto sesuo Sofija Zdanavičienė. P. S. Zdanavičienė pasiliks Bs. As. ilgesnį laiką, prižiūrės ir pagreitins savo brolio gydymą. Viešnia apsisistojo Olivos.

Konst. Vyt. Sadžiūs statybos reikalais prieš 2 savaites išvyko į Mendoza, iš kur nuvyko į Chilę.

ŠVĖSKIME LIETUVISKAI KALEDAS!

Šįmet, kaip ir kitais metais, mūsų tautiečiai Kūčiose neturėtų apseiti be plotkelių. Plotkelių galima gauti Lietuvių parapijoj, Mendoza 2280, Avellaneda. Dėl pabrangusio tarifo plotkelės paštu nebus siuntinėjamos.

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Red. Kolegija. Ats. red. J. Duoba. — Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 90.—, pusm. \$ 50.—, vienas nr. \$ 4.— Urugnajuje met. 12 ur. p. Kitar — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI — Nr. 224

15 de NOVIEMBRE

Lapkričio 18 d. minint 40 metų nuo paskelbimo Laisvos ir Nepriklausomos Latvijos, sveikiname brolius latvius, gyvenančius Tėvynėje ir laisvame pasaulyje, šių didžiųjų sukaktuvių proga ir linkime, numetus komunistinę vergovę, vėl įsijungti į laisvųjų ir demokratiškas tautų šeimą.

Argentinos Lietuvių Bendruomenė

Jaunimas į tradicinę vasaros stovyklą VILLA DEL DIQUE

Šįmet, kaip ir pernai, berniukams ir mergaitėms yra sudaromas sąlygos papoilsiauti, gražiai ir nuotaikingai praleisti laiką Kordobos kalnuose.

Berniukai

Išvažiuoja iš Buenos Aires sausio 2 d. vakare ir atostogaus visą mėnesį.

Mergaitės

Išvyks vasario 1 dieną.

Pragyvenimas kiekvienam už mėnesį atostogų laikotarpui kainuoja 1.000.— pezų.

— Kelionės išlaidos apmokoma atskirai. —

Berniukai privalo užsirašyti iki gruodžio 15 d., mergaitės — iki sausio 15 d., kad būtų galima iš anksto rezervuoti autobusuose vietą.

Stasys Šulnis, kėdžių fabrikantas, turėjo žandikaulio operaciją, po kurios, išgulėjęs virš mėnesio laiko ligoninė, grįžo į savo namus Nueva Pompeya.

Jonas Balčiūnas, gyv. Quilmes ir turis tolimojo susisiekimo sunkvežinį, lapkričio 8 d. artimųjų ir draugų būryje p. Sakalauškų užkandėjų atšventė savo vardines ir 10 metų Argentinoje gyvenimo sukaktį.

Juozas - Albertas Glamba, gyv. Brasil 963, Avellaneda, lapkričio 8 d. savuose namuose susišėdavo su p-lė Elsa Granada.

Leopoldas ir Irenė Andriuškytė Stankevičiai lapkričio 4 d. sanatorijoj Charcas susilaukė pirmgimio kūdikio — dukters, kuriai duotas Silvijos - Kristinos vardas. Motina ir dukrelė jaučiasi gerai.

Juozas Deveikis, gyv. Remedios de Escalada, atvykęs į Argentiną prieš 50 metų, praeitą mėnesį buvo gana sunkiai kolektyvo sužeistas. Išnarinta ranka iš peties. Gydėsi Fernandez ligoninėj, Bs. As., priežiūroj savo giminitės p-lės Deveikytės, kuri toj pačioj ligoninėj baigė Sešelių kursų ir dabar ten pat dirba. Šiuo tarpu p. J. Deveikis jau yra savuos namuos ir baigia sveikti.

Danutė Šabūnaitė š. m. lapkričio 13 d. išvyko į Villa del Dique paruošti ir sutvarkyti namą besiar-tinančioms vaikų atostogoms.

Jonas Šimkūnas, gyv. Barrio Belgrano, Bs. As., serga ir patalpintas ligoninėn Ramos Mejia, Cap.

Robertui Girdauskui lapkričio 5 d. priv. sanatorijoj buvo padaryta gerklės operacija. Ligonis jau namuose ir jaučiasi gerai.

VAISĖS P. GULBINŲ ŪKY

Prisimindami lapkričio 1 d. p. Gulbinų - Šokių mirusius, po tos dienos atlaikytų iškilmingų šv. Mišių p. Kaz. Gulbinas savo ūky Monte Chingolo suruošė svečiams pietus. Pietuose taip pat dalyvavo "Laiko" ir Lietuvių parapijos atstovai.

NAUJOS ŠEIMOS

"Aušros Vartų" bažnyčioje, Mendoza 2280, Avellaneda, susituokė

Rugpiūčio mėn. 21 d. Julius Bertėška su Marcelle Dukšyte - Dirvelienė. Svotais buvo Balys ir Bronislava Gokai.

Rugsėjo mėn. 5 d. Horacio Ismael Casado su Angela Ona Juknaite. Svotai — Juozas Rudis ir Elena Maria Diaz de Llorian.

KRIKŠTAI

"Aušros Vartų" bažnyčioje, Mendoza 2280, Avellaneda, pakrikštyti

Rugpiūčio mėn. 27 d. Viktoras Oskaras Vosylins, sūnus Viktoro ir Haydės Teresės Etcheverry Vosylių. Krikšto tėvais buvo Juozas ir Marcelina Mičiuliai.

Rugpiūčio mėn. 6 d. Robertas Cesari Sacomano, Karolio Cesario ir Eugenijos Pranciškos Žalgaidytės Sacomano sūnus. Krikšto tėvai — Vitas Eugenijus Leita ir Elvira Banionytė.

PAJIESKOJIMAS

Černiauskai, gyveną Vokietijoje, Memmingen-Narvaver 2, ieško Petro ir Onos (černiauskaitės) Petkūnų, gyvenusių Catamarca 3420, Olivos, F.C.N.G.B.M. (Atsakymą prašom rašyti tiesiai Černiauskams).

Temperley Lietuvių Šeštadieninė mokykla

1958 m. lapkričio mėn. 29 d. 20 val. p. St. Peliukėno namuose, gatvė 14 ir 9, Villa Sastre, Temperley, rengia mokslo metų

UŽBAIGIMO BALIŲ

Programoje — mokinių pasirodymas, pažymėjimų įteikimas ir bendras visų pasilinksminimas.

KVIEČIAME VISUS ATSLILANKYTI

Šešt. M. Tėvų Komitetas